

143. Bătălia de la Mărăști

Radu Dan Alexandru

BĂTĂLIA DE LA MĂRĂȘTI

Generalul Averescu prepară oastea, română,
Pentru bătălia atât de mare ce avea a urma,
Împotriva Imperiului Țarist ce din est se avînta,
Să cucerească și să vină peste această patrie,
Dară tocmai cînd să năvălească peste țară,

Iară, armia romînă îi bombardează fulger la Mărăști,
De pe dealuri, de fugeau rușii în mii de părți,
Care mai de care să se poată ascunde în tranșee,
Din fața trasoarelor, care veneau buluc peste ei,
Dară, unii nu mai ajungeau și picau înaintea,

Că tunurile îi lăsau fără de cea mai mică suflare,
Și teama ce o aveau le intrară încet în oase,
Cînd zăreau vreun camarad picat de vreo așchie,
De obuze ori de tancuri ce sfărîmau inamicii,
Ce vroiau să ocupe și să uzurpe acest teritoriu romîn,

Dară, oastea de romînii, lovit-ar în ruși avariîndu-i atât de grav,
Încît căutau cît mai repede a se poate retrage,
Rușii din această ambuscadă care credeau a fii bună,
Dară, văzînd că nu e de glumă și nu e a bună,
Fugeau de rupeau pămîntul cînd loveau romînii ca vîntul.

Și astfel fu eliberat Mărăștiul de trupele rusești,
Cînd îl vedeau romînii pe acest teritoriu a lor mîndru, în vecii,
Și li se părea că nimărui nu o să i-l mai i-a îndărăt,
Dară, armia nefiind ioc fricoasă, îi alungă departe,
Și, învingînd aduce dreptate prima oară pentru astă patrie.

DREPTURILE REZERVATE AUTORULUI

19.07.2020.

Volumul al 20 lea "EPOPEE

Radu Dan Alexandru "Alias" - MISTERUL POEZIEI.